

CSÁSZÁRMORZSA

A HEKLI TESTVÉREK TÖRTÉNETE

**„Mielőtt elítéled az életem,
a múltam vagy a személyem:
húzd fel a cipőm és sétálj benne.
Sétáld végig az utam, ahogy
ideértem, éld át a bánataimat,
a kétségeimet, a félelmeimet
és a nevetéseimet.
Sose feledd, mindenkinek megvan
a maga története!
Amikor leveszed a cipőmet,
átéled az életemet, akkor és csak
akkor ítélezhetsz!”** Victoria Moran

Ezeket a sorokat a Cházár igazgatónőjének kérésére, nővérem segítségével írtam le:

Tehát mi vagyunk a Hekli testvérek - Renátó, Vivien és Erzsébet, azaz Böbe - akik már nagyon régóta a Cházár András EGYMI-be járunk, szinte az lett a második otthonunk. Itt voltunk óvodások, általános iskolások és most szakiskolások. Itt sajátítottuk el a jelnyelvet és itt tanultunk meg írni, olvasni, számolni, tiszteletteljesen viselkedni. Itt lettünk sikeres sportolók, szereztünk érmekeket úszásból és az utóbbi időben az ergométeres versenyekre is az itteni testnevelő visz minket. Én mostanában focizni is járok Pestre.

13 éve a hétvégéken és az iskolai szünetekben, néha Édesapánknál, de többnyire egy gyermekotthonban élünk, mivel Édesanyánk fiatalon elhagyott minket.

Nagyon nehéz még a mai napig is felfogni, hogy ő nincs már velünk, de valahogy mindig is erősek voltunk-vagyunk-leszünk és megyünk tovább.

A COVID miatt 2020. augusztusában ballagtunk el az általános iskolából. Ekkor minket, lányokat máshová vezetett a sulis út. Vivivel a fővárosba jártunk két évig iskolába, mert szerettük volna letenni az érettségit, de volt egy ágazati vizsgánk, ami sajnos nem sikerült. Bátyánk viszont a két év alatt a váci suliban jó teljesítménnyel megszerezte az első szakmáját. Majd mi lányok is visszajöttünk és mind a hárman jelentkeztünk a váci suliban szakács szakra. A 9. évfolyamot egész jól teljesítettük és most 10. évfolyamosok vagyunk.

Közben a nővérem és én elkezdtünk egy esti iskolába is járni, mert még mindig célunk, hogy érettségit szerezzünk. Nem könnyű a két iskolát egyszerre csinálni, de nem adjuk fel!

Tavaly májusban leraktuk életünk első előre hozott földrajz érettségét, ami sikerült is.

Idén 2024-ben fenntarthatóságiból fogunk előre hozott érettségit tenni.

2023-ban nekünk, lányoknak először, bátyánknak viszont már másodszor tűzték fel a szalagot. A szalagavató ünnepség nagyon meghittre és szépre sikeredett. Jó érzés volt a gyönyörű fehér ruhában keringőzni. Azt mondják, hogy mind a hárman nagyon elegánsak voltunk.

De a december sok szomorúságot is hozott nekünk, hiszen két nagyon fontos embert is elvesztettünk. December 12-én Apa élettársa halt meg egy betegségben. Apu pedig december 18-án kapott szívinfarktust és hát ő is szépen itt hagyott minket...

Úgy érezzük, hogy lehetetlen, hogy ő sincs már. Nagyon nehéz nélküle az élet!!! De van egy csodálatos lány testvérünk, Vivi, aki nagyon erős és próbálja pótolni az Édesanyánk, és az Édesapánk szeretetét.

Mi pedig megyünk tovább, erősek leszünk, tervezzük az életünket és mindent megteszünk,
hogy megvalósítsuk álmainkat.

Most már a mennyországból Apa is büszkén néz minket úgy, ahogy Anya is teszi ezt hosszú
évek óta. Érezzük, hogy föntről együtt vigyáznak ránk.

Hekli Erzsébet

HEKLI ERZSÉBET: ANYA, APA MONDJÁTOK MIÉRT?

Miért hagytátok itt a családot?
Szükségünk lenne még rátok,
mennyi mindent megoldanánk együtt,
szükségünk lenne még a szeretetekre.

Ha még itt lennétek,
MINDEN más lenne, mint most!
Jó lenne újra beszélgetni veletek,
mellettetek ülni, s fogni a kezetek.

Elmesélni nektek, ha boldogok vagyunk,
vagy ha a bánat cseppje, a szemünkbe ragyog!
Hiányoztok és néha nem is igazán értjük,
hogy miért mennek el azok, akik fontosak nekünk...

Anya, Apa örökké szeretni fogunk,
MINDIG A SZÍVÜNKBEN ÉLTEK!

